

Παραπομπές του Φυλλαδίου Εργασίας για τη Συνάθροιση Ζωή και Διακονία

5-11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 1 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 9, 10

«Να Δοξάζετε τον Ιεχωβά για τη Σοφία Του»

w99 1/7 σ. 30 ¶6

Μια Επίσκεψη που Ανταμείφθηκε Πλούσια

Όταν συνάντησε τον Σολομώντα, η βασίλισσα άρχισε να τον δοκιμάζει με «περίπλοκες ερωτήσεις». (1 Βασιλέων 10:1) Η εβραϊκή λέξη που χρησιμοποιείται εδώ μπορεί να μεταφραστεί με τη λέξη «αινίγματα». Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η βασίλισσα άρχισε να παίζει παιχνίδια ερωταπαντήσεων με τον Σολομώντα. Είναι ενδιαφέρον ότι, στο εδάφιο Ψαλμός 49:4, χρησιμοποιείται η ίδια εβραϊκή λέξη για να περιγράψει σοβαρά ερωτήματα σχετικά με την αμαρτία, το θάνατο και την απολύτρωση. Πιθανώς, λοιπόν, η βασίλισσα της Σεβά συζήτησε με τον Σολομώντα βαθιά θέματα τα οποία δοκίμασαν το βάθος της σοφίας του. Η Αγία Γραφή λέει ότι «άρχισε να του μιλάει για όλα όσα βρίσκονταν στην καρδιά της». Ο δε Σολομών «τής είπε όλα τα ζητήματά της. Κανένα ζήτημα δεν έμεινε κρυμμένο από το βασιλιά ώστε να μην της το πει».—1 Βασιλέων 10:2β, 3.

w99 1/11 σ. 20 ¶6

Όταν Αφθονεί η Γενναιοδωρία

Έκπληκτη με όσα είδε και άκουσε, η βασίλισσα απάντησε ταπεινά: «Ευτυχισμένοι είναι αυτοί οι υπηρέτες σου που στέκονται ενώπιόν σου διαρκώς και ακούν τη σοφία σου!» (1 Βασιλέων 10:4-8) Ο λόγος για τον οποίο αποκάλεσε τους υπηρέτες του Σολομώντα ευτυχισμένους δεν ήταν το ότι περιβάλλονταν από αφθονία—αν και αυτό ήταν αλήθεια. Αντίθετα, οι υπηρέτες του Σολομώντα ήταν ευλογημένοι επειδή μπορούσαν να ακούν διαρκώς τη θεόδοτη σοφία του. Τι εξαίρετο παράδειγμα αποτελεί η βασίλισσα της Σεβά για όσους ανήκουν στο λαό του Ιεχωβά σήμερα,

οι οποίοι απολαμβάνουν τη σοφία του Δημιουργού και του Γιου του, του Ιησού Χριστού!

w99 1/7 30, 31

Μια Επίσκεψη που Ανταμείφθηκε Πλούσια

Η βασίλισσα της Σεβά εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ από τη σοφία του Σολομώντα και την ευημερία του βασιλείου του ώστε «δεν έμεινε πια πνοή μέσα της». (1 Βασιλέων 10:4, 5) Μερικοί πιστεύουν ότι αυτή η φράση σημαίνει πως η βασίλισσα έμεινε με «κομμένη την ανάσα». Κάποιος λόγιος λέει μάλιστα ότι ίσως λιποθύμησε! Ότι και αν συνέβη, η βασίλισσα έμεινε έκθαμβη με όσα είχε δει και ακούσει. Αποκάλεσε ευτυχισμένους τους υπηρέτες του Σολομώντα επειδή ήταν σε θέση να ακούν τη σοφία αυτού του βασιλιά, και ευλόγησε τον Ιεχωβά για το ότι είχε βάλει τον Σολομώντα στο θρόνο. Κατόπιν έδωσε στο βασιλιά ακριβά δώρα—το χρυσάφι μόνο είχε συνολική αξία, σε σημερινές τιμές, περίπου 40.000.000 δολάρια (περ. 12 δισ. δρχ.). Και ο Σολομών επίσης πρόσφερε δώρα, δίνοντας στη βασίλισσα «ό,τι την ευχαριστούσε και το οποίο ζήτησε».—1 Βασιλέων 10:6-13.

Πνευματικά Πετράδια

w08 1/11 σ. 22 ¶4-6

Το Γνωρίζετε;

Πόσο χρυσάφι είχε στην κατοχή του ο Βασιλιάς Σολομών;

Οι Γραφές λένε ότι ο Χιράμ, ο βασιλιάς της Τύρου, έστειλε τέσσερις τόνους χρυσάφι στον Σολομώντα, η βασίλισσα της Σεβά τού έδωσε μια όμοια ποσότητα και ο στόλος του Σολομώντα έφερνε πάνω από 14 τόνους χρυσάφι από το Οφείρ. «Το . . . βάρος του χρυσού που ερχόταν στον Σολομώντα μέσα σε έναν χρόνο», λέει η αφήγηση, «έφτανε τα εξακόσια εξήντα έξι τάλαντα χρυσού», δηλαδή πάνω από 22 τόνους. (1 Βασιλέων 9:14, 28· 10:10, 14) Είναι δυνατόν να ευσταθεί αυτή η δήλωση; Πόσο μεγάλα ήταν

τα βασιλικά αποθέματα χρυσού στην αρχαιότητα;

Μια αρχαία επιγραφή, την οποία οι μελετητές θεωρούν αξιόπιστη, δηλώνει ότι ο Φαραώ Τούθμωσις Γ΄ της Αιγύπτου (δεύτερη χιλιετία Π.Κ.Χ.) πρόσφερε περίπου 12 τόνους χρυσάφι στο ναό του Άμμωνος-Ρα στο Καρνάκ. Κατά τον όγδοο αιώνα Π.Κ.Χ., ο Ασσύριος Βασιλιάς Θεγλάθ-φελασάρ Γ΄ έλαβε πάνω από 4 τόνους χρυσάφι ως φόρο υποτελείας από την Τύρο, και ο Σαργών Β΄ δώρισε την ίδια ποσότητα χρυσού στους θεούς της Βαβυλώνας. Ο Βασιλιάς Φίλιππος Β΄ της Μακεδονίας (359-336 Π.Κ.Χ.) αναφέρεται ότι εξόρυσσε 25 και πλέον τόνους χρυσάφι κάθε χρόνο από τα ορυχεία του Παγγαίου στη Θράκη.

Όταν ο γιος του Φιλίππου, ο Μέγας Αλέξανδρος (336-323 Π.Κ.Χ.), κατέλαβε την περσική πόλη Σούσα, λέγεται ότι πήρε περίπου 1.070 τόνους χρυσάφι από αυτήν, και 6.000 και πλέον τόνους από όλη την Περσία. Επομένως, σε σύγκριση με αυτές τις αναφορές, η Βιβλική περιγραφή για το χρυσάφι του Βασιλιά Σολομώντα δεν είναι υπερβολική.

12-18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 1 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 11, 12

«Κάντε Σοφή Επιλογή Συντρόφου»

w18.07 σ. 18 ¶7

«Ποιος Είναι με το Μέρος του Ιεχωβά;»

⁷ Μπορούμε να μάθουμε πολλά από το παράδειγμα του βασιλιά Σολομώντα. Ως νεαρός, ο Σολομών απέβλεπε στον Ιεχωβά για καθοδηγία. Ο Θεός τού έδωσε μεγάλη σοφία και του εμπιστεύτηκε την οικοδόμηση ενός μεγαλοπρεπούς ναού στην Ιερουσαλήμ. Αλλά ο Σολομών έχασε τη φιλία του με τον Ιεχωβά. (1 Βασ. 3:12· 11:1, 2) Ο Νόμος του Θεού όριζε συγκεκριμένα ότι ένας Εβραίος βασιλιάς απαγορευόταν «να πάρει πολλές συζύγους, για να μην παρεκκλίνει η καρδιά του». (Δευτ. 17:

17) Ο Σολομών δεν υπάκουσε και παντρεύτηκε συνολικά 700 γυναίκες. Εκτός από αυτές, έφερε και 300 παλλακίδες στο σπιτικό του. (1 Βασ. 11:3) Πολλές από τις συζύγους του δεν ήταν Ισραηλτίσσες και λάτρευαν ψεύτικους θεούς. Επομένως, ο Σολομών παραβίασε και τον νόμο του Θεού που απαγόρευε τον γάμο με ξένες γυναίκες.—Δευτ. 7:3, 4.

w19.01 σ. 15 ¶6

Πώς Μπορείτε να Προφυλάσσετε την Καρδιά Σας;

⁶ Ο Σατανάς θέλει να γίνουμε όπως είναι αυτός —ένας στασιαστής που αψηφά τους κανόνες του Ιεχωβά και υποκινείται από ιδιοτέλεια. Ο Σατανάς δεν μπορεί να μας αναγκάσει να σκεφτόμαστε και να ενεργούμε όπως εκείνος. Γι' αυτό, προσπαθεί να πετύχει τον στόχο του με άλλους τρόπους. Για παράδειγμα, φροντίζει να μας περιβάλλουν άνθρωποι τους οποίους έχει ήδη διαφθείρει. (1 Ιωάν. 5:19) Ελπίζει ότι θα επιλέξουμε να κάνουμε παρέα μαζί τους, παρότι ξέρουμε ότι οι κακές συναναστροφές θα «φθείρουν», ή αλλιώς θα «διαφθείρουν», τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε και ενεργούμε. (1 Κορ. 15:33· υποσ.) Αυτή η τακτική έφερε αποτέλεσμα στην περίπτωση του βασιλιά Σολομώντα. Αυτός παντρεύτηκε πολλές ειδωλολάτρισσες, οι οποίες «ασκούσαν ισχυρή επιρροή πάνω του» και «έκαναν σταδιακά την καρδιά του να λοξοδρομήσει» και να απομακρυνθεί από τον Ιεχωβά.—1 Βασ. 11:3· υποσ.

w18.07 σ. 19 ¶9

«Ποιος Είναι με το Μέρος του Ιεχωβά;»

⁹ Αλλά ο Ιεχωβά δεν παραβλέπει ποτέ την αδικπραγία. Η Γραφή αναφέρει: «Ο Ιεχωβά εξοργίστηκε με τον Σολομώντα, επειδή η καρδιά του είχε λοξοδρομήσει και είχε απομακρυνθεί από τον Ιεχωβά . . . , ο οποίος είχε εμφανιστεί σε αυτόν δύο φορές και τον είχε προειδοποιήσει ακριβώς για αυτό το πράγμα, για το ότι δεν έπρεπε να ακολουθήσει άλλους θεούς. Αλλά εκείνος δεν υπάκουσε στην εντολή του Ιεχωβά». Ως αποτέ-

λεσμα, ο Θεός απέσυρε την επιδοκιμασία και την προστασία του. Οι απόγονοι του Σολομώντα έχασαν το ενιαίο βασίλειο του Ισραήλ και για αρκετές γενιές υπέστησαν πολλές συμφορές.—1 Βασ. 11:9-13.

Πνευματικά Πετράδια

ω18.06 σ. 14 ¶1-4

Θα Μπορούσε να Έχει την Εύνοια του Θεού

Αντιδρώντας στην εξέγερση, ο Ροβοάμ συγκέντρωσε τον στρατό του. Αλλά ο Ιεχωβά παρενέβη μέσω του προφήτη Σεμαΐα, λέγοντας: «Δεν πρέπει να ανεβείτε να πολεμήσετε εναντίον των αδελφών σας, των Ισραηλιτών. Ο καθένας σας πρέπει να γυρίσει στο σπίτι του, γιατί εγώ το προκάλεσα αυτό».—1 Βασ. 12:21-24.

Μα να μη δώσει καν μάχη; Ίσως φαντάζεστε πόσο θα προβληματίστηκε ο Ροβοάμ! Τι θα σκεφτόταν ο κόσμος για έναν βασιλιά που απειλούσε να τιμωρήσει τους υπηκόους του «με αγκαθωτά μαστίγια» αλλά σύντομα υπέκυψε μπροστά σε αυτή τη θρασύτατη εξέγερση; (Παράβαλε 2 Χρονικών 13:7) Παρ' όλα αυτά, ο βασιλιάς και ο στρατός του «υπάκουσαν . . . στον λόγο του Ιεχωβά και γύρισαν πίσω, όπως τους είπε ο Ιεχωβά».

Ποιο είναι το δίδαγμα για εμάς; Είναι σοφό να υπακούμε στον Θεό ακόμα και αν γίνουμε στόχος χλευασμού για αυτό. Η υπακοή στον Θεό οδηγεί στην εύνοια και στην ευλογία του.—Δευτ. 28:2.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα για τον ίδιο τον Ροβοάμ; Δείχνοντας υπακοή και εγκαταλείποντας το σχέδιό του να πολεμήσει το νεοσύστατο έθνος, είχε την ευκαιρία να καταπιαστεί με την οικοδόμηση πόλεων στα εδάφη του Ιούδα και του Βενιαμίν, των φυλών που εξακολουθούσαν να βρίσκονται υπό τη διακυβέρνησή του. Ενίσχυσε αρκετές πόλεις «σε πολύ μεγάλο βαθμό». (2 Χρον. 11:5-12) Και το σημαντικότερο ήταν ότι για κάποιο διάστημα τηρούσε τους νόμους του

Ιεχωβά. Καθώς το δεκάφυλο βασίλειο του Ισραήλ υπό τον Ιεροβοάμ βυθιζόταν στην ειδωλολατρία, πολλοί από εκεί «υποστήριζαν τον Ροβοάμ» μεταβαίνοντας στην Ιερουσαλήμ για να ταχθούν υπέρ της αληθινής λατρείας. (2 Χρον. 11:16, 17) Συνεπώς, η υπακοή του Ροβοάμ ενίσχυσε τη βασιλεία του.

19-25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 1 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 13, 14

«Γιατί Πρέπει να Είμαστε Μετριοφρονες και Ικανοποιημένοι με Όσα Έχουμε;»

ω08 15/8 σ. 8 ¶4

Να Διατηρείτε Οσιότητα με Ενοποιημένη Καρδιά

⁴ Τότε ο Ιεροβοάμ λέει στον άνθρωπο του αληθινού Θεού: «Έλα μαζί μου στην κατοικία μου να πάρεις τροφή και να σου δώσω ένα δώρο». (1 Βασ. 13:7) Τι πρέπει να κάνει τώρα ο προφήτης; Πρέπει να δεχτεί τη φιλοξενία του βασιλιά ενώ του έχει μόλις μεταδώσει ένα καταδικαστικό άγγελμα; (Ψαλμ. 119:113) Ή πρέπει να απορρίψει την πρόσκληση του βασιλιά, παρότι εκείνος φαίνεται μεταμελημένος; Ο Ιεροβοάμ έχει ασφαλώς τη δυνατότητα να κατακλύζει τους φίλους του με ακριβά δώρα. Αν ο προφήτης του Θεού τρέφει κάποια κρυφή επιθυμία για υλικά πράγματα, η προσφορά του βασιλιά πιθανώς θα αποτελέσει τεράστιο πειρασμό. Εντούτοις, ο Ιεχωβά έχει προστάξει τον προφήτη: «Δεν πρέπει να φας ψωμί ούτε να πιεις νερό, και δεν πρέπει να επιστρέψεις από το δρόμο από τον οποίο πήγες». Γι' αυτό, ο προφήτης απαντάει κατηγορηματικά: «Ακόμη και αν μου έδινες τη μισή κατοικία σου, δεν θα ερχόμουν μαζί σου και δεν θα έτρωγα ψωμί ούτε θα έπινα νερό σε αυτόν τον τόπο». Κατόπιν, φεύγει από τη Βαιθήλ παίρνοντας άλλον δρόμο. (1 Βασ. 13:8-10) Ποιο δίδαγμα αντλούμε σχετικά με την εγκάρδια οσιότητα από την απόφαση του προφήτη;—Ρωμ. 15:4.

w08 15/8 σ. 11 ¶15

Να Διατηρείτε Οσιότητα με Ενοποιημένη Καρδιά

¹⁵ Τι άλλο μπορούμε να μάθουμε από το λάθος του προφήτη από τον Ιούδα; Το εδάφιο Παροιμίες 3:5 δηλώνει: «Να εμπιστεύεσαι στον Ιεχωβά με όλη σου την καρδιά και να μη στηρίζεσαι στη δική σου κατανόηση». Αντί να συνεχίσει να στηρίζεται στον Ιεχωβά όπως προηγουμένως, σε αυτή την περίπτωση ο προφήτης από τον Ιούδα εμπιστεύτηκε στη δική του κρίση. Το σφάλμα του τού στοίχισε τη ζωή και το καλό του όνομα ενώπιον του Θεού. Πόσο δυναμικά τονίζει η εμπειρία του την αξία τού να υπηρετούμε τον Ιεχωβά με μετριοφροσύνη και οσιότητα!

w08 15/8 σ. 9 ¶10

Να Διατηρείτε Οσιότητα με Ενοποιημένη Καρδιά

¹⁰ Ο προφήτης από τον Ιούδα θα έπρεπε να είχε καταλάβει το τέχνασμα του γέρου προφήτη. Θα μπορούσε να είχε αναρωτηθεί: “Γιατί να στείλει ο Ιεχωβά έναν άγγελο σε κάποιον άλλον με νέες οδηγίες για εμένα;” Θα μπορούσε να ζητήσει από τον Ιεχωβά να διευκρινίσει τη συγκεκριμένη οδηγία, αλλά οι Γραφές δεν δείχνουν να έκανε κάτι τέτοιο. Αντίθετα, «γύρισε πίσω μαζί [με τον γέροντα], για να φάει ψωμί στο σπίτι του και να πιει νερό». Ο Ιεχωβά δεν ευареστήθηκε με αυτό. Όταν ο εξαπατημένος προφήτης τελικά ξεκίνησε για να επιστρέψει στον Ιούδα, τον βρήκε ένα λιοντάρι και τον θανάτωσε. Τι τραγικό τέλος για την προφητική του σταδιοδρομία!—1 Βασ. 13: 19-25.

Πνευματικά Πετράδια

w10 1/7 σ. 29 ¶5

Αυτός Αναζητάει το Καλό

Το σπουδαιότερο είναι ότι τα λόγια του εδαφίου 1 Βασιλέων 14:13 μας διδάσκουν κάτι θαυμάσιο όσον αφορά τον Ιεχωβά και το τι αναζητάει σε εμάς. Θυμηθείτε ότι «*βρέθηκε*» κάτι καλό στον Αβιά. Άρα λοιπόν, ο Ιεχωβά έψαξε την καρδιά

του Αβιά ωσότου βρήκε ένα ίχνος καλοσύνης. Σε σύγκριση με την οικογένειά του, ο Αβιά ήταν, όπως το έθεσε ένας λόγιος, το μοναδικό μαργαριτάρι «σε έναν σωρό από βότσαλα». Ο Ιεχωβά θεώρησε πολύτιμη αυτή την καλοσύνη και την αντάμειψε, ελεώντας σε κάποιον βαθμό αυτό το ένα μέλος εκείνης της πονηρής οικογένειας.

26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ–2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 1 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 15, 16

«Ο Ασά Ενήργησε με Θάρρος—Εσείς;»

w12 15/8 σ. 8 ¶4

«Υπάρχει Ανταμοιβή για τις Ενέργειές Σας»

Είχαν περάσει 20 χρόνια από τη διαίρεση του Ισραήλ σε δύο βασίλεια, και ο Ιούδας είχε διαφθαρεί πλήρως από την ειδωλολατρία. Όταν ο Ασά έγινε βασιλιάς το 977 Π.Κ.Χ., ακόμη και η βασιλική αυλή είχε μianθεί από τη λατρεία χαναναϊκών θεοτήτων της γονιμότητας. Αλλά το θεόπνευστο χρονικό της βασιλείας του λέει ότι εκείνος «έπραξε το καλό και σωστό στα μάτια του Ιεχωβά του Θεού του. Αφαίρεσε . . . τα θυσιαστήρια των αλλοεθνών και τους υψηλούς τόπους και έσπασε τις ιερές στήλες και έκοψε τους ιερούς στύλους». (2 Χρον. 14:2, 3) Επιπλέον, έδιωξε από το βασίλειο του Ιούδα «τους ιερόδουλους των ναών», δηλαδή όσους επιδίδονταν σε σοδομία στο όνομα της θρησκείας. Ο Ασά δεν αρκέστηκε μόνο σε εκκαθαρίσεις. Παρότρυνε επίσης το λαό να «αναζητήσει τον Ιεχωβά, τον Θεό των προπατόρων του» και να τηρεί «το νόμο και την εντολή» του Θεού.—1 Βασ. 15:12, 13· 2 Χρον. 14:4.

w17.03 σ. 19 ¶7

Να Υπηρετείτε τον Ιεχωβά με Πλήρη Καρδιά!

⁷ Ο καθένας μας μπορεί να εξετάσει την καρδιά του για να δει αν είναι πλήρως αφοσιωμένη στον Θεό. Αναρωτηθείτε: “Είμαι αποφασισμένος να ευαρεστώ τον Ιεχωβά, να υπερασπίζομαι την

αληθινή λατρεία και να προστατεύω τον λαό του από οποιαδήποτε φθοροποιά επιρροή;” Σκεφτείτε πόσο θάρρος έπρεπε να βρει ο Ασά για να υψώσει το ανάστημά του στη Μασά, που ήταν η «βασιλομήτωρ» της χώρας! Πιθανώς εσείς δεν γνωρίζετε κάποιον που ενεργεί σαν και αυτήν, αλλά ίσως προκύψει μια κατάσταση στην οποία μπορείτε να μιμηθείτε τον ζήλο του Ασά. Για παράδειγμα, τι θα γίνει αν ένα μέλος της οικογένειάς σας ή κάποιος καλός σας φίλος αμαρτήσσει, είναι αμετανόητος και πρέπει να αποκοπεί; Θα ενεργούσατε αποφασιστικά διακόπτοντας τη συναναστροφή μαζί του; Τι θα σας υποκινούσε η καρδιά σας να κάνετε;

it-1 σ. 362 ¶1

Ασά

Παρά την έλλειψη σοφίας και πνευματικής ενόρασης που εκδήλωσε σε ορισμένες περιπτώσεις ο Ασά, οι καλές ιδιότητές του καθώς και το γεγονός ότι έμεινε μακριά από την αποστασία μέτρησαν προφανώς περισσότερο από τα λάθη του, γι’ αυτό και θεωρείται ένας από τους πιστούς βασιλιάδες της γραμμής του Ιούδα. (2Χρ 15:17) Στα 41 χρόνια της βασιλείας του Ασά, κάθησαν στο θρόνο του Ισραήλ οχτώ βασιλιάδες: ο Ιεροβοάμ, ο Ναδάβ, ο Βαασά, ο Ηλά, ο Ζιμβρί, ο Αμρί, ο Θιβνί (ο οποίος κυβέρνησε σε ένα τμήμα του Ισραήλ ως αντίπαλος του Αμρί) και ο Αχαάβ. (1Βα 15:9, 25, 33· 16:8, 15, 16, 21, 23, 29) Όταν πέθανε ο Ασά, έγινε βασιλιάς ο γιος του ο Ιωσαφάτ.—1Βα 15:24.

Πνευματικά Πετράδια

w98 15/9 21, 22

Είναι ο Θεός Πραγματικός για Εσάς;

Λόγου χάρη, διαβάστε την προφητεία σχετικά με την τιμωρία για την ανοικοδόμηση της Ιεριχώς, και κατόπιν εξετάστε την εκπλήρωσή της. Το εδάφιο Ιησούς του Ναυή 6:26 δηλώνει: «Ο Ιησούς έκανε να εξαγγελθεί εκείνον τον καιρό ένας όρκος που έλεγε: “Καταραμένος να είναι ενώπιον

του Ιεχωβά ο άνθρωπος που θα σηκωθεί και θα χτίσει αυτή την πόλη, την Ιεριχώ. Με την απώλεια του πρωτότοκου γιου του να θέσει το θεμέλιό της και με την απώλεια του νεότερου γιου του να στήσει τις πόρτες της”». Η εκπλήρωση έλαβε χώρα έπειτα από 500 χρόνια περίπου, διότι στο εδάφιο 1 Βασιλέων 16:34 διαβάζουμε: «Στις ημέρες [του Βασιλιά Αχαάβ], ο Χιήλ ο Βαιθλίτης έχτισε την Ιεριχώ. Με την απώλεια του Αβιρών, του πρωτότοκου γιου του, έθεσε το θεμέλιό της και με την απώλεια του Σεγούβ, του νεότερου γιου του, έστησε τις πόρτες της, σύμφωνα με το λόγο του Ιεχωβά τον οποίο είχε πει μέσω του Ιησού, του γιου του Ναυή». Μόνο ένας πραγματικός Θεός θα μπορούσε να εμπνεύσει τέτοιες προφητείες και να φροντίσει για την εκπλήρωσή τους.

3-9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 1 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 17, 18

«Ως Πότε θα Αμφιταλαντεύεστε Ανάμεσα σε Δύο Διαφορετικές Απόψεις;»

w17.03 σ. 14 ¶6

Να Ασκείτε Πίστη—Να Παίρνετε Σοφές Αποφάσεις!

6 Όταν οι αρχαίοι Ισραηλίτες εγκαταστάθηκαν στην Υποσχεμένη Γη, έπρεπε να κάνουν μια πολύ βασική, ζωτική επιλογή: Να λατρεύουν τον Ιεχωβά ή να υπηρετούν κάποιον άλλον θεό (ή θεούς). (Διαβάστε Ιησούς του Ναυή 24:15) Αυτή ίσως φαινόταν μια απλή απόφαση. Αλλά η επιλογή τους θα μπορούσε να αποδειχτεί ζήτημα ζωής ή θανάτου. Επανελημμένα την εποχή των Κριτών, οι Ισραηλίτες έκαναν άσοφες επιλογές. Απομακρύνονταν από τον Ιεχωβά και λάτρευαν ψεύτικους θεούς. (Κριτ. 2:3, 11-23) Ή σκεφτείτε ένα παράδειγμα αργότερα στην ιστορία του λαού του Θεού όταν αναγκάστηκαν να πάρουν μια απόφαση. Ο προφήτης Ηλίας ανέφερε ξεκάθαρα

τις επιλογές τους: Να υπηρετήσουν τον Ιεχωβά ή να υπηρετήσουν τον ψεύτικο θεό Βάαλ. (1 Βασ. 18:21) Ο Ηλίας επέπληξε τον λαό επειδή ήταν αναποφάσιστοι. Ίσως σκέφτεστε ότι αυτή ήταν μια απλή επιλογή εφόσον πάντοτε είναι σοφό και ωφέλιμο να υπηρετεί κάποιος τον Ιεχωβά. Στην πραγματικότητα, κανένας λογικός άνθρωπος δεν θα έπρεπε να ελκύεται από τον Βάαλ ή να προσκολλάται σε αυτόν. Εκείνοι οι Ισραηλίτες όμως “παρέβαιαν ανάμεσα σε δύο διαφορετικές απόψεις”. Ενεργώντας σοφά, ο Ηλίας τούς πρότρεψε να επιλέξουν τον ανώτερο τρόπο λατρείας—τη λατρεία του Ιεχωβά.

1α σ. 88 ¶15

Υπεραμύνθηκε της Αγνής Λατρείας

¹⁵ Οι ιερείς του Βάαλ έφτασαν σε ακόμη μεγαλύτερο παραλήρημα και «άρχισαν να φωνάζουν με όλη τη δύναμη της φωνής τους και να κόβονται, σύμφωνα με το έθιμό τους, με ξιφίδια και με κοντάρια, μέχρι που έκαναν να τρέχει αίμα πάνω τους». Αλλά μάταια! «Ούτε φωνή ακουγόταν ούτε απόκριση, ούτε τους δινόταν προσοχή». (1 Βασ. 18:28, 29) Δεν υπήρχε βεβαίως Βάαλ. Ήταν μια επινόηση που συνέλαβε ο Σατανάς για να απομακρύνει τους ανθρώπους από τον Ιεχωβά. Η αλήθεια είναι ότι η επιλογή οποιουδήποτε άλλου κυρίου αντί του Ιεχωβά οδηγεί σε απογοήτευση, ακόμη και σε καταισχύνη.—**Διαβάστε Ψαλμός 25:3· 115:4-8.**

1α σ. 90 ¶18

Υπεραμύνθηκε της Αγνής Λατρείας

¹⁸ Πριν από την προσευχή του Ηλία, ο όχλος που ήταν παρών μπορεί να αναρωτιόταν αν ο Ιεχωβά θα αποδεικνυόταν ένα κενό ψέμα όπως ο Βάαλ. Μετά την προσευχή, όμως, δεν υπήρχε πια χρόνος να αναρωτιούνται. Η αφήγηση λέει: «Τότε έπεσε η φωτιά του Ιεχωβά και κατέφαγε το ολοκαύτωμα και τα ξύλα και τις πέτρες και το χώμα και έγλειψε το νερό που ήταν στο χαντάκι». (1 Βασ. 18:38) Τι εκπληκτική απάντηση! Και πώς αντέδρασε ο λαός;

Πνευματικά Πετράδια

ω08 1/4 σ. 19, πλαίσιο

Ήταν Άγρυπνος και Καρτερικός

Πόσο Διήρκεσε η Ξηρασία των Ημερών του Ηλία;

Ο Ηλίας, ο προφήτης του Ιεχωβά, ανήγγειλε στον Βασιλιά Αχαάβ ότι η μεγάλη ξηρασία θα τερματιζόταν σύντομα. Αυτό συνέβη «το τρίτο έτος»—υπολογίζοντας προφανώς από την ημέρα που ο Ηλίας ανήγγειλε για πρώτη φορά την ξηρασία. (1 Βασιλέων 18:1) Ο Ιεχωβά έστειλε βροχή λίγο αφότου ο Ηλίας είπε ότι θα γινόταν αυτό. Ορισμένοι, λοιπόν, μπορεί να συμπεράνουν ότι η ξηρασία τερματίστηκε ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη το τρίτο της έτος και επομένως διήρκεσε λιγότερο από τρία χρόνια. Εντούτοις, τόσο ο Ιησούς όσο και ο Ιάκωβος μας λένε ότι η ξηρασία διήρκεσε «τρία χρόνια και έξι μήνες». (Λουκάς 4:25· Ιακώβου 5:17) Μήπως αυτό αποτελεί αντίφαση;

Καθόλου. Η εποχή της ανομβρίας στον αρχαίο Ισραήλ ήταν πολύ μεγάλη, διαρκώντας μέχρι και έξι μήνες. Αναμφίβολα ο Ηλίας πήγε στον Αχαάβ για να του αναγγείλει την ξηρασία όταν η εποχή της ανομβρίας είχε ήδη αποδειχτεί ασυνήθιστα μεγάλη και έντονη. Στην ουσία, η ξηρασία είχε αρχίσει σχεδόν μισό χρόνο νωρίτερα. Άρα, όταν ο Ηλίας ανήγγειλε το τέλος της ξηρασίας «το τρίτο έτος» από την προηγούμενη αναγγελία του, υπήρχε ήδη ξηρασία επί σχεδόν τριάντισι χρόνια. Τα “τρία χρόνια και οι έξι μήνες” είχαν ήδη περάσει τότε που συγκεντρώθηκε όλος ο λαός για να παραστεί μάρτυρας της μεγάλης δοκιμής στο Όρος Κάρμηλος.

Σκεφτείτε, επίσης, τη χρονική στιγμή της πρώτης επίσκεψης του Ηλία στον Αχαάβ. Οι άνθρωποι πίστευαν ότι ο Βάαλ ήταν «αυτός που ίππευε στα σύννεφα», ο θεός που έφερνε βροχές για να τερματίσει την εποχή της ανομβρίας. Αν η εποχή της ανομβρίας ήταν ασυνήθιστα μεγάλη, ο λαός πιθανώς θα αναρωτιόταν: “Πού είναι ο Βάαλ; Πότε θα φέρει τις βροχές;” Η αναγγελία του Ηλία πως ούτε βροχή ούτε δροσιά θα έπεφταν μέχρι

να το έλεγε ο ίδιος πρέπει να καταρράκωσε εκείνους τους λάτρεις του Βάαλ.—1 Βασιλέων 17:1.

10-16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 1 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 19, 20

«Να Αποβλέπετε στον Ιεχωβά για Παρηγοριά»

ω19.06 σ. 15 ¶5

Να Στηρίζεστε στον Ιεχωβά Όταν Περνάτε Στενοχώριες

5 Διαβάστε 1 Βασιλέων 19:1-4. Ωστόσο, ο Ηλίας φοβήθηκε όταν η βασίλισσα Ιεζάβελ απείλησε να τον σκοτώσει. Γι' αυτό, κατέφυγε στην περιοχή της Βηρ-σαβεέ. Ήταν τόσο αποθαρρυνμένος ώστε «ζητούσε να πεθάνει». Γιατί ένιωθε έτσι; Ο Ηλίας ήταν ατελής άνθρωπος, «άνθρωπος με αισθήματα σαν τα δικά μας». (Ιακ. 5:17) Ίσως ένιωθε καταβεβλημένος από τη στενοχώρια και τη σωματική εξάντληση. Ενδεχομένως πίστευε ότι οι προσπάθειές του να προωθήσει την αγνή λατρεία είχαν αποβεί μάταιες, ότι τίποτα δεν είχε βελτιωθεί στον Ισραήλ και ότι ήταν ο μόνος που συνέχιζε να υπηρετεί τον Ιεχωβά. (1 Βασ. 18:3, 4, 13· 19:10, 14) Εμείς ίσως απορούμε με την αντίδραση αυτού του πιστού προφήτη. Αλλά ο Ιεχωβά κατανοούσε τα αισθήματά του.

ια σ. 103 ¶13

Βρήκε Παρηγοριά στον Θεό Του

13 Πώς νομίζετε ότι ένιωθε ο Ιεχωβά βλέποντας από τον ουρανό τον αγαπητό του προφήτη να έχει γείρει κάτω από εκείνο το δέντρο στην έρημο και να παρακαλάει να τον βρει ο θάνατος; Δεν χρειάζεται να μαντέψουμε. Όταν ο Ηλίας αποκοιμήθηκε, ο Ιεχωβά τού έστειλε έναν άγγελο, ο οποίος τον ξύπνησε ήρεμα με ένα άγγιγμα και του είπε: «Σήκω, φάε». Εκείνος υπάκουσε, μιας και ο άγγελος του πρόσφερε με καλοσύνη ένα λιτό γεύμα—φρέσκο, ζεστό ψωμί και νερό. Ευχαρίστησε άραγε τον άγγελο; Η αφήγηση λέει

μόνο ότι ο προφήτης έφαγε, ήπие και μετά ξανακοιμήθηκε. Μήπως ήταν τόσο απογοητευμένος ώστε δεν είχε διάθεση ούτε να μιλήσει; Πάντως, ο άγγελος τον ξύπνησε δεύτερη φορά, ίσως την αυγή. Και πάλι, τον παρακίνησε “να σηκωθεί και να φάει”, προσθέτοντας τα εξής αξιοπρόσεκτα λόγια: «Το ταξίδι είναι πολύ μεγάλο για εσένα». —1 Βασ. 19:5-7.

ια σ. 106 ¶21

Βρήκε Παρηγοριά στον Θεό Του

21 Κάθε φορά, η αφήγηση μας υπενθυμίζει ότι ο Ιεχωβά δεν βρισκόταν σε αυτές τις θεαματικές εκδηλώσεις των δυνάμεων της φύσης. Ο Ηλίας ήξερε ότι ο Ιεχωβά δεν ήταν κάποιος μυθικός θεός της φύσης όπως ο Βάαλ, ο οποίος υμνούνταν από τους πλανημένους λάτρεις του ως «ο ιππέας των νεφών», δηλαδή αυτός που φέρνει τις βροχές. Ο Ιεχωβά είναι η πραγματική Πηγή όλης της εκπληκτικής δύναμης που υπάρχει στη φύση, αλλά είναι επίσης απείρως ανώτερος από οτιδήποτε έχει πλάσει. Ακόμη και οι υλικοί ουρανοί δεν μπορούν να τον χωρέσουν! (1 Βασ. 8:27) Πώς βοήθησαν όλα αυτά τον Ηλία; Θυμηθείτε το φόβο του. Έχοντας στο πλευρό του έναν Θεό όπως ο Ιεχωβά, με όλη αυτή την ακατανίκητη δύναμη, δεν είχε κανέναν λόγο να φοβάται τον Αχαάβ και την Ιεζάβελ!—**Διαβάστε Ψαλμός 118:6.**

ια σ. 106 ¶22

Βρήκε Παρηγοριά στον Θεό Του

22 Μετά τη φωτιά, επικράτησε ησυχία. Ο Ηλίας άκουσε «μια ήρεμη, χαμηλή φωνή» που τον καλούσε να εκφραστεί και πάλι, πράγμα που έκανε, διατυπώνοντας τις ανησυχίες του για δεύτερη φορά. Ίσως αυτό του πρόσφερε επιπλέον ανακούφιση. Το σίγουρο είναι, όμως, ότι ο Ηλίας βρήκε ακόμη μεγαλύτερη παρηγοριά σε όσα του είπε μετά η «ήρεμη, χαμηλή φωνή». Ο Ιεχωβά τον διαβεβαίωσε ότι δεν ήταν ούτε κατά διάνοια άχρηστος. Πώς το έκανε αυτό; Ο Θεός τού αποκάλυψε πολλά σχετικά με το πώς θα

εξελισσόταν ο σκοπός του σε βάθος χρόνου όσον αφορά τον πόλεμο εναντίον της λατρείας του Βάαλ στον Ισραήλ. Ήταν σαφές ότι το έργο του Ηλία δεν είχε πάει χαμένο, διότι ο σκοπός του Θεού προχωρούσε ακάθεκτα. Επιπλέον, ο Ηλίας εξακολουθούσε να παίζει κάποιον ρόλο σε αυτόν το σκοπό, διότι ο Ιεχωβά τον έστειλε και πάλι να κάνει ένα έργο, δίνοντάς του συγκεκριμένες οδηγίες.—1 Βασ. 19:12-17.

Πνευματικά Πετράδια

w97 1/11 σ. 31 ¶1

Ένα Παράδειγμα Αυτοθυσίας και Οσιότητας

Πολλοί από τους υπηρέτες του Θεού σήμερα εκδηλώνουν ένα παρόμοιο πνεύμα αυτοθυσίας. Μερικοί αφήνουν το «χωράφι» τους, το βιοποριστικό τους επάγγελμα, για να κηρύξουν τα καλά νέα σε μακρινούς τομείς ή να υπηρετήσουν ως μέλη της οικογένειας Μπέθελ. Άλλοι ταξιδεύουν σε ξένες χώρες για να υπηρετήσουν σε οικοδομικά προγράμματα της Εταιρίας. Πολλοί δέχονται να κάνουν εργασίες οι οποίες θα μπορούσαν να θεωρηθούν ταπεινές. Ωστόσο, κανένας από εκείνους που υπηρετούν τον Ιεχωβά ως δούλοι δεν προσφέρει ασήμαντη υπηρεσία. Ο Ιεχωβά εκτιμάει όλους όσους τον υπηρετούν πρόθυμα, και θα ευλογήσει το πνεύμα αυτοθυσίας που δείχνουν.—Μάρκος 10:29, 30.

17-23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 1 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 21, 22

«Να Μιμείστε το Πώς Ασκήι ο Ιεχωβά την Εξουσία Του»

it-1 σ. 1283 ¶1

Ιεχωβά των Στρατευμάτων

Όταν ο Ιησούς του Ναυή είδε έναν αγγελικό επισκέπτη κοντά στην Ιεριχώ και τον ρώτησε αν ήταν με το μέρος του Ισραήλ ή με το μέρος της εχθρικής παράταξης, η απάντηση ήταν: «Όχι! Εγώ ως

άρχοντας του στρατεύματος του Ιεχωβά ήρθα τώρα». (Ιη 5:13-15) Ο προφήτης Μιχαΐας είπε στους βασιλιάδες Αχαάβ και Ιωσαφάτ: «Βλέπω τον Ιεχωβά να κάθεται στο θρόνο του και όλο το στρατεύμα των ουρανών να στέκεται δίπλα του, στα δεξιά του και στα αριστερά του», αναφερόμενος σαφώς στους πνευματικούς γιους του Ιεχωβά. (1Βα 22:19-21) Η χρήση του πληθυντικού αριθμού στην έκφραση «Ιεχωβά των στρατευμάτων» είναι κατάλληλη, δεδομένου ότι οι αγγελικές δυνάμεις δεν παρουσιάζονται μόνο να είναι χωρισμένες σε υποδιαιρέσεις χερουβείμ, σεραφείμ και αγγέλων (Ησ 6:2, 3· Γε 3:24· Απ 5:11) αλλά και να είναι οργανωμένες σε ομάδες, γι' αυτό και ο Ιησούς Χριστός μπορούσε να πει ότι θα είχε «περισσότερες από δώδεκα λεγεώνες αγγέλων» στη διάθεσή του, σε περίπτωση που τις καλούσε. (Ματ 26:53) Ο Εζεκίας, αναπέμποντας στον Ιεχωβά ικεσία για βοήθεια, απευθύνθηκε σε αυτόν με τα λόγια «Ιεχωβά των στρατευμάτων, Θεέ του Ισραήλ, εσύ που κάθεται πάνω στα χερουβείμ», αναφερόμενος προφανώς στην κιβωτό της διαθήκης και στις μορφές των χερουβείμ που υπήρχαν πάνω στο κάλυμμά της, ως σύμβολο του ουράνιου θρόνου του Ιεχωβά. (Ησ 37:16· παράβαλε 1Σα 4:4· 2Σα 6:2.) Ο φοβισμένος υπηρέτης του Ελισαιέ αναθάρρησε χάρη σε ένα θαυματουργικό όραμα, στο οποίο είδε τα βουνά γύρω από την πολιορκημένη πόλη όπου κατοικούσε ο Ελισαιέ γεμάτα «άλογα και πολεμικά άρματα από φωτιά»—ένα μέρος των αγγελικών στρατιών του Ιεχωβά.—2Βα 6:15-17.

w21.02 σ. 4 ¶9

«Η Κεφαλή του Κάθε Άντρα Είναι ο Χριστός»

⁹ **Ταπεινοφροσύνη.** Ο Ιεχωβά είναι το σοφότερο Πρόσωπο που υπάρχει, αλλά ακούει τις απόψεις των υπηρετών του. (Γέν. 18:23, 24, 32) Έχει επιτρέψει σε εκείνους που βρίσκονται υπό την εξουσία του να υποβάλουν προτάσεις. (1 Βασ. 22:19-22) Ο Ιεχωβά είναι τέλειος, αλλά προς το παρόν δεν αναμένει τελειότητα από εμάς. Ίσα ίσα,

βοηθάει τους ατελείς ανθρώπους που τον υπηρετούν να έχουν επιτυχία. (Ψαλμ. 113:6, 7) Μάλιστα, η Γραφή αποκαλεί τον Ιεχωβά “βοηθό”. (Ψαλμ. 27:9· Εβρ. 13:6) Ο βασιλιάς Δαβίδ αναγνώρισε ότι μόνο χάρη στην ταπεινοφροσύνη του Ιεχωβά μπορούσε να επιτελέσει το μεγάλο έργο που του είχε ανατεθεί.—2 Σαμ. 22:36.

it-2 σ. 1349 ¶1

Ψέμα

Ο Ιεχωβά Θεός επιτρέπει να φτάσει «μια ενέργεια πλάνης» σε άτομα που προτιμούν τα ψεύδη, «για να πιστέψουν το ψέμα» και όχι τα καλά νέα για τον Ιησού Χριστό. (2Θε 2:9-12) Αυτή η αρχή κατανοείται μέσα από αυτό που συνέβη αιώνες νωρίτερα στην περίπτωση του Βασιλιά Αχαάβ του Ισραήλ. Ψευδόμενοι προφήτες διαβεβαίωναν τον Αχαάβ ότι οι πολεμικές του επιχειρήσεις εναντίον της Ραμώθ-γαλαάδ θα ήταν επιτυχείς, ενώ ο Μιχαΐας, ο προφήτης του Ιεχωβά, προέλεγε συμφορά. Όπως αποκαλύφθηκε μέσω οράματος στον Μιχαΐα, ο Ιεχωβά επέτρεψε σε ένα πνευματικό πλάσμα να γίνει «απατηλό πνεύμα» στο στόμα των προφητών του Αχαάβ. Αυτό σημαίνει ότι το εν λόγω πνευματικό πλάσμα τους επηρέασε με τη δύναμή του να πουν, όχι την αλήθεια, αλλά όσα ήθελαν οι ίδιοι να πουν και όσα ήθελε να ακούσει από αυτούς ο Αχαάβ. Αν και ο Αχαάβ είχε προειδοποιηθεί σχετικά, προτίμησε να ξεγελαστεί από τα ψέματά τους και το πλήρωσε με τη ζωή του.—1Βα 22:1-38· 2Χρ 18.

Πνευματικά Πετράδια

w21.10 σ. 3 ¶4-6

Τι Είναι Αληθινή Μετάνοια;

⁴ Τελικά, η μακροθυμία του Ιεχωβά εξαντλήθηκε. Ο Ιεχωβά έστειλε τον Ηλία να μεταδώσει ένα άγγελμα καταδίκης στον Αχαάβ και στην Ιεζάβελ. Ολόκληρη η οικογενειακή τους γραμμή επρόκειτο να εξοντωθεί. Τα λόγια του Ηλία συγκλόνισαν τον Αχαάβ! Όλως παραδόξως, εκείνος ο αλαζόνας «ταπείνωσε τον εαυτό του».—1 Βασ. 21:19-29.

⁵ Αν και ο Αχαάβ ταπείνωσε τον εαυτό του σε εκείνη την περίπτωση, η μετέπειτα διαγωγή του έδειξε ότι δεν είχε μετανοήσει αληθινά. Δεν προσπάθησε να εξαλείψει τη λατρεία του Βάαλ από το βασίλειό του. Ούτε προώθησε τη λατρεία του Ιεχωβά. Ο Αχαάβ έδειξε και με άλλους τρόπους ότι δεν είχε μετανοήσει.

⁶ Αργότερα, όταν ο Αχαάβ προσκάλεσε τον καλό βασιλιά Ιωσαφάτ του Ιούδα να πολεμήσει μαζί του τους Συρίους, ο Ιωσαφάτ πρότεινε να συμβουλευτούν πρώτα έναν προφήτη του Ιεχωβά. Αρχικά, ο Αχαάβ απέρριψε αυτή την ιδέα, λέγοντας: «Υπάρχει άλλος ένας μέσω του οποίου μπορούμε να ρωτήσουμε τον Ιεχωβά· αλλά εγώ τον μισώ, γιατί δεν προφητεύει ποτέ καλά πράγματα για εμένα, μόνο άσχημα». Παρ’ όλα αυτά, συμβουλευτήκαν τον προφήτη Μιχαΐα. Ασφαλώς, ο άνθρωπος του Θεού προέιπε συμφορά για τον Αχαάβ! Αντί να ζητήσει μετανοημένος τη συγχώρηση του Ιεχωβά, ο πονηρός Αχαάβ έριξε τον προφήτη στη φυλακή. (1 Βασ. 22:7-9, 23, 27) Παρότι ο βασιλιάς κατάφερε να φυλακίσει τον προφήτη του Ιεχωβά, δεν μπορούσε να εμποδίσει την εκπλήρωση της προφητείας. Στη μάχη που ακολούθησε, ο Αχαάβ σκοτώθηκε.—1 Βασ. 22:34-38.

24-30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 2 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 1, 2

«Ένα Εξαιρετικό Παράδειγμα Εκπαίδευσης»

w15 15/4 σ. 13 ¶15

Πώς Εκπαιδεύουν οι Πρεσβύτεροι Άλλους για να Αποκτήσουν τα Προσόντα

¹⁵ Η αφήγηση για τον διάδοχο του Ηλία, τον Ελισαιέ, δείχνει επίσης πώς μπορούν οι αδελφοί σήμερα να εκδηλώνουν τον οφειλόμενο σεβασμό προς τους έμπειρους πρεσβυτέρους. Αφού ο Ηλίας και ο Ελισαιέ επισκέφτηκαν μια ομάδα προφητών στην Ιεριχώ, κατευθύνθηκαν στον Ιορδάνη Ποταμό. Εκεί, «ο Ηλίας πήρε το επίσημο

ένδυμά του, το τύλιξε και χτύπησε τα νερά, και αυτά . . . χωρίστηκαν». Αφού διέσχισαν την ξερή κοίτη του ποταμού, οι δυο άντρες «μιλούσαν προχωρώντας». Είναι φανερό ότι ο Ελισαιέ δεν θεωρούσε ότι τα είχε μάθει πια όλα. Μέχρι την τελευταία στιγμή, άκουγε με μεγάλη προσοχή κάθε λέξη που έβγαине από το στόμα του δασκάλου του. Έπειτα, ο Ηλίας ανέβηκε στον ουρανό μέσα σε μια ανεμοθύελλα. Αργότερα, όταν ο Ελισαιέ επέστρεψε στον Ιορδάνη, χτύπησε τα νερά με το ένδυμα του Ηλία και φώναξε: «Πού είναι ο Ιεχωβά, ο Θεός του Ηλία;» Και τότε, τα νερά χωρίστηκαν πάλι.—2 Βασ. 2:8-14.

w15 15/4 σ. 13 ¶16

Πώς Εκπαιδεύουν οι Πρεσβύτεροι Άλλους για να Αποκτήσουν τα Προσόντα

¹⁶ Προσέξτε ότι το πρώτο θαύμα που έκανε ο Ελισαιέ ήταν πανομοιότυπο με το τελευταίο θαύμα του Ηλία; Γιατί είναι αυτό ενδιαφέρον; Προφανώς, ο Ελισαιέ δεν πίστευε ότι, εφόσον τώρα ήταν *εκείνος* στο τιμόνι, έπρεπε να αλλάξει αμέσως τακτική. Αντιθέτως, συνεχίζοντας να εκτελεί τη διακονία του με τον τρόπο που την εκτελούσε ο Ηλίας, έδειξε τον οφειλόμενο σεβασμό προς τον δάσκαλό του, κερδίζοντας έτσι την εμπιστοσύνη των άλλων προφητών. (2 Βασ. 2:15) Αργότερα, όμως, στη διάρκεια των 60 χρόνων που υπηρέτησε ως προφήτης, ο Ιεχωβά τον ώθησε να εκτελέσει πολύ περισσότερα θαύματα από τον Ηλία. Τι διδάσκει αυτό εσάς που λαβαίνετε εκπαίδευση σήμερα;

Πνευματικά Πετράδια

w05 1/8 σ. 9 ¶1

Κύρια Σημεία από το Βιβλίο Δεύτερο Βασιλέων 2:11—Ποιοι ήταν “οι ουρανοί” στους οποίους “ανέβηκε ο Ηλίας μέσα στην ανεμοθύελλα”; Δεν ήταν ούτε τα απομακρυσμένα μέρη του φυσικού σύμπαντος ούτε ο πνευματικός τόπος όπου κατοικεί ο Θεός και οι αγγελικοί του γιοι. (Δευτερονόμιο 4:19· Ψαλμός 11:4· Ματθαίος 6:9· 18:10)

“Οι ουρανοί” στους οποίους ανέβηκε ο Ηλίας ήταν οι ατμοσφαιρικοί ουρανοί. (Ψαλμός 78:26· Ματθαίος 6:26) Καθώς το πύρινο άρμα κινούνταν με μεγάλη ταχύτητα μέσα στη γήινη ατμόσφαιρα, μετέφερε προφανώς τον Ηλία σε κάποιο άλλο μέρος της γης, όπου συνέχισε να ζει για κάποιο διάστημα. Μάλιστα, χρόνια αργότερα, ο Ηλίας έγραψε μια επιστολή στον Ιωράμ, το βασιλιά του Ιούδα.—2 Χρονικών 21:1, 12-15.

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ–6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | 2 ΒΑΣΙΛΕΩΝ 3, 4

«Πάρε τον Γιο Σου»

w17.12 σ. 4 ¶7

«Ξέρω ότι θα Αναστηθεί»

⁷ Η δεύτερη ανάσταση που εξιστορείται στις Γραφές έγινε από τον διάδοχο του Ηλία, τον προφήτη Ελισαιέ. Μια εξέχουσα Ισραηλίτισσα στη Σουνάμ παρείχε εξαιρετική φιλοξενία στον Ελισαιέ. Ο Θεός, όπως υποσχέθηκε μέσω του προφήτη του, αντάμειψε αυτή την άτεκνη γυναίκα και τον ηλικιωμένο σύζυγό της με έναν γιο. Έπειτα από μερικά χρόνια το παιδί πέθανε. Φανταστείτε τον αβάσταχτο πόνο της μητέρας. Με την άδεια του συζύγου της, ταξίδεψε διανύοντας περίπου 30 χιλιόμετρα και βρήκε τον Ελισαιέ στο όρος Κάρμηλος. Ο προφήτης έστειλε τον υπηρέτη του τον Γιεζί πίσω στη Σουνάμ και στη συνέχεια ξεκίνησε να πάει και ο ίδιος μαζί με τη μητέρα του παιδιού. Ο Γιεζί δεν κατάφερε να επαναφέρει το παιδί στη ζωή. Τότε έφτασε και η συντετριμμένη μητέρα μαζί με τον Ελισαιέ.—2 Βασ. 4:8-31.

w17.12 σ. 5 ¶8

«Ξέρω ότι θα Αναστηθεί»

⁸ Εκεί, στο σπίτι στη Σουνάμ, δίπλα στο νεκρό σώμα, ο Ελισαιέ προσευχήθηκε. Θαυματουργικά, το παιδί επανήλθε στη ζωή και ξανάσμιξε με τη μητέρα του, που τώρα πετούσε από τη χαρά της!

(Διαβάστε 2 Βασιλέων 4:32-37) Εκείνη μπορεί κάλλιστα να θυμήθηκε τα λόγια που είχε πει στην προσευχή της η άλλοτε στείρα Άννα όταν έφερε τον Σαμουήλ για να υπηρετεί στη σκηνή της μαρτυρίας: «Ο Ιεχωβά . . . κατεβάζει στον [Τάφο] και ανεβάζει». (1 Σαμ. 2:6) Όντως ο Θεός “ανέβασε” τον γιο της Σουναμίτισσας, αποδεικνύοντας την ικανότητά του να ανασταίνει.

Πνευματικά Πετράδια

it-2 σ. 799 ¶2

Προφήτης

«**Γιοι των Προφητών**». Όπως εξηγεί η *Εβραϊκή Γραμματική του Γεσένιου* ([*Gesenius' Hebrew Grammar*] Οξφόρδη, 1952, σ. 418), η εβραϊκή λέξη *μπεν* (γιος τού) ή *μπενέχ* (γιοι τού/των) μπορεί να δηλώνει «το μέλος ή τα μέλη συντεχνίας ή συλλόγου (ή φυλής ή οποιασδήποτε συγκεκριμένης τάξης)». (Παράβαλε Νε 3:8, όπου ο προσδιορισμός «ένα μέλος των μυροποιών» είναι κατά κυριολεξία “γιος των μυροποιών”.) Ως εκ τούτου, η έκφραση «γιοι των προφητών» πιθανόν να προσδιορίζει μια σχολή για την εκπαίδευση όσων είχαν κληθεί σε αυτή την αποστολή ή απλώς έναν όμιλο προφητών που συνεργάζονταν μεταξύ τους. Αναφέρεται ότι τέτοιες προφητικές ομάδες υπήρχαν στη Βαιθήλ, στην Ιεριχώ και στα Γάλγαλα. (2Βα 2:3, 5· 4:38· παράβαλε 1Σα 10:5, 10.) Ο Σαμουήλ ηγούνταν μιας τέτοιας ομάδας στη Ραμά (1Σα 19:19, 20), και ο Ελισαί φαίνεται ότι κατείχε παρόμοια θέση στις ημέρες του. (2Βα 4:38· 6:1-3· παράβαλε 1Βα 18:13.) Το υπόμνημα αναφέρει ότι έφτιαξαν μόνοι τους την κατοικία τους και ότι χρησιμοποίησαν ένα δανεικό εργαλείο, πράγμα που ίσως υποδηλώνει ότι ζούσαν λιτά. Αν και συχνά μοιράζονταν από κοινού τα καταλύματα και την τροφή τους, μπορεί να λάβαιναν ατομικούς διορισμούς για την εκτέλεση προφητικών αποστολών.—1Βα 20:35-42· 2Βα 4:1, 2, 39· 6:1-7· 9:1, 2.